

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1921 r.

w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1921 № 41, poz. 248), o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej—Rada Ministrów zarządza — zgodnie z uchwałą powziętą w dniu 17 maja 1921 r. — co następuje:

§ 1. Opłatę akcyzową od słodu, przerabianego na piwo, na obszarze byłego zaboru rosyjskiego, podwyższa się do 480 marek polskich od każdych 16,38 kilogramów (jednego puda) wagi słodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Dla browarów, przerabiających rocznie na piwo nie więcej, niż dwa tysiące pudów słodu, opłatę akcyzową zmniejsza się do 400 marek polskich od każdych 16,38 kilogramów (jednego puda) wagi słodu.

§ 2. Opłatę akcyzową pobiera się zgóry od całej ilości słodu, podanej w deklaracji na wyrób piwa.

§ 3. Od warów, zgłoszonych przed dniem wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, lecz dopiero po tym terminie przygotowanych, pobiera się opłatę akcyzową od słodu według § 1 niniejszego rozporządzenia z potrąceniem opłaty, uiszczonej lub przypisanej przy zgłoszeniu.

§ 4. Wytwórcy piwa oraz posiadacze hurtownych jego składów obowiązani są w przeciągu ośmiu dni po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie podać na piśmie do wiadomości właściwego Urzędu skarbowego szczegółowe dane o zapasach piwa, oraz brzeczki piwnej, wyrobionych i zgłoszonych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia i wskazać miejsce przechowania piwa lub brzeczki piwnej, tudzież ilości tych produktów. Osoby te mają również obowiązek świadczyć wszelką pomoc władzom skarbowym przy sprawdzaniu zgłoszonych zapasów i uiszczyć od wszystkich zapasów piwa tytułem dodatkowej opłaty akcyzowej po 195 marek polskich za każdy hektolitr piwa.

§ 5. Szczegółowe przepisy o sprawdzaniu zapasów piwa, podlegających dodatkowemu opodatkowaniu, oraz o przypisaniu i uiszczeniu dodatkowej opłaty akcyzowej od piwa, wydaje Minister Skarbu.

§ 6. Osoby, winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przepisanego § 4 lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10⁰%, ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze grzywny do wysokości ośmiokrotnej wysokości sumy dodatkowej opłaty akcyzowej, zatajonej lub narażonej na zatajenie.

Winni wykroczenia przeciwko innym przepisom o dodatkowym opodatkowaniu zapasów piwa, ulegać będą karze grzywny w wysokości od 100 do 1000 marek.

Kompetencja władz wymierzających kary pozostaje bez zmiany.

§ 7. Od piwa sprowadzonego na obszar wskazany w § 1 z b. zaboru niemieckiego — jak długo w tej dzielnicy nie będzie podniesiony podatek do 2 marek od litra, pobierać się będzie dodatkową opłatę akcyzową w wysokości 187 marek 50 fenigów za każde 100 litrów piwa.

§ 8. Od piwa, za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu przywożonego na obszar wskazany w § 1 z zagranicy celnej, pobiera się, prócz opłaty celnej, dodatkową opłatę akcyzową w wysokości 400 marek polskich za każde sto litrów piwa.

§ 9. Przy wykonaniu umów o dostawę piwa, zawartych przed dniem wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, lecz wykonywanych po tym terminie, o ile dostawca nie zobowiązał się wyraźnie do ponoszenia większych kosztów z tytułu podwyżki podatków, odbiorca piwa obowiązany jest dopłacić dostawcy różnicę wynikającą z podwyższenia akcyzy na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie ośmiu dni po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z tem rozporządzeniem wszelkiego rodzaju przepisy, dotyczące opodatkowania siodu, przerabianego na piwo na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski